

A photograph of a man with long, wavy grey hair, a full beard, and glasses. He is wearing a light-colored, textured jacket over a dark shirt. He is sitting at a wooden piano, with his hands resting on the keys. The background is a plain, light-colored wall.

Randmeerconcertbrief Seizoen 2012/13 nr 12

Vodenitcharov Pianokwartet
Kasteel De Vanenburg Putten

programma 6 april 2013	1
over de musici	2
toelichting door Ellen von Holtz	3-4
contactadressen en concertlocaties	5
agenda seizoen 2013/2014	6

12e Randmeerconcert - seizoen 2012/2013
zaterdag 6 april 2013 20.00 uur
Kasteel De Vanenburg Putten

Vodenitcharov Pianokwartet

Paul van der Linden - hobo, Joost Hekel - klarinet, Jeroen Billiet - hoorn,
Takako Kunugi - fagot, Boyan Vodenitcharov - fortepiano

Joseph Haydn
(1732-1809)

Divertimento in C Hob. II: 14
Allegro
Menuetto - Adagio - Menuetto
Finale-presto

Joseph Haydn

Baryton Trio in A Hob. XI:1 (arr. anoniem ca. 1800)
Adagio - Allegro
Menuetto - presto

Wolfgang Amadeus Mozart
(1756-1791)

Kwintet in Es, KV 452
Largo - Allegro moderato
Larghetto
Allegretto

pauze

Wolfgang Amadeus Mozart

Adagio in b, KV 540

Ludwig van Beethoven
(1770-1827)

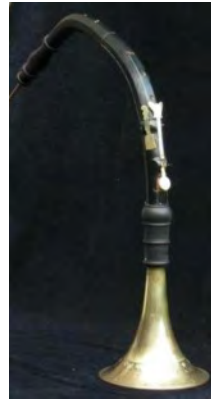
Kwintet in Es, opus 16
Grave - Allegro, ma non troppo
Andante cantabile
Rondo: Allegro, ma non troppo

Over de musici

De in Bulgarije geboren Boyan Vodenitcharov studeerde aan het Conservatorium te Sofia en bij Leon Fleisher aan het Peabody Conservatory in Baltimore. Hij behaalde in 1981 de derde Prijs in de Busoniwedstrijd en was in 1983 laureaat bij het Koningin Elisabethconcours. Begin jaren '90 vestigde hij zich in België. Hij concerteerde veel in België, Nederland en Japan. Naast concertpianist is Boyan Vodenitcharov actief als componist en improvisator. Enkele van zijn werken werden in Frankrijk, Duitsland, België en Bulgarije uitgevoerd. Hij is tevens geboeid door oude instrumenten en legde zich toe op de historische uitvoeringspraktijk. Momenteel is hij leraar piano, pianoforte en improvisatie aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel.

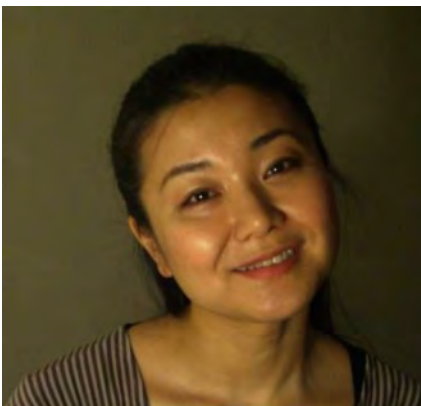
Paul van der Linden studeerde blokfluit bij Ricardo Kanji en barokhobo bij Ku Ebbinge aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Sinds 1984 werkte hij als barokhoboïst en soms als blokfluitist bij Les Musiciens du Louvre, The Amsterdam Baroque Orchestra, Wiener Akademie, Les Arts Florissant, Concerto Köln, Florilegium Musicum en de kamermuziekensembles "Ottetto Amsterdam" en barokensemble "Les Echos". Hij specialiseerde zich in het bouwen van barokhobo's.

Hobo da caccia naar Weigel, gebouwd door Paul van der Linden

Joost Hekel studeerde klarinet bij Ru Otto en Walter Boeykens en historische klarinet bij Eric Hoerich. Hij is tevens koor- en orkestleider. Hij speelt met ensembles in heel Europa en nam meerdere Cd's op. Joost Hekel is als directeur van Kasteelconcerten Nederland artistiek verantwoordelijk voor een succesvolle concertserie op historische locaties in Gelderland en Overijssel.

Jeroen Billiet studeerde te Gent en te Brussel bij Luc Bergé en bij Anthony Halstead. Hij specialiseerde zich al tijdens zijn conservatoriumstudies in het bespelen van de natuurhoorn en de authentieke uitvoeringspraktijk. Als solist en kamermusicus trad Billiet verscheidene malen op bij Les Musiciens du Louvre-Grenoble, Le Concert d' Astree, Anima Eterna, l'Orchestre des Champs elysées, Concerto Köln en Il Fondamento. Hij is leraar hoorn en ensemble aan het Stedelijk Conservatorium van Brugge en aan de Stedelijke Muziekacademie van Tiel.

Takako Kunugi werd geboren in Saitama (Japan) en studeerde fagot aan de universiteit van Tokyo. Daarna specialiseerde zij zich op de barokfagot. Ze speelde in het Tokyo Kosei Wind Orchestra, in het Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra en in het Bach Collegium Japan. Na haar verhuizing naar Amsterdam studeerde ze fagot bij Ronald Karten en barokfagot bij Benny Aghassi.

Toelichting 1/2

Als kapelmeester en hofcomponist was Haydn verantwoordelijk voor de gang van zaken op muzikaal gebied aan het prachtige hof Esterháza, niet ver van de Hongaarse grens. Hij was bijna 30 jaar in dienst van Prins Nikolaus Esterházy en componeerde opera's voor het hof-theater, symfonieën voor het orkest en kamermuziek voor de talloze sociale verplichtingen van de prins. Hiertoe hoort het luchtige *Divertimento in C*,

waarschijnlijk geschreven als achtergrondmuziek bij het eten of zelfs voor buiten, want juist 's-zomers bevond de prins zich met zijn hofhouding in het paleis aan de Neusiedlersee. Opvallend is de rol van de hoorn, waarvan Haydn in Esterháza twee uitstekende spelers tot zijn beschikking had.

Behalve fervent kunstminnaar en muzikliefhebber, was de prins een fanatiek bespeler van de baryton, een soort cello met een aantal bourdonsnaren. Dit resulteerde in een constante stroom van barytontrio's van de hand van Haydn. Deze ongecompliceerde 'gebruiksmuziek' werd weliswaar geprezen om zijn melodieuze kwaliteiten, maar werd slechts zelden daarna nog gespeeld, omdat ook toen al de baryton een zeldzaam instrument was. Daarom werden deze trio's al snel bewerkt voor meer gangbare instrumentencombinaties, zoals hobo, klarinet en fagot, waarin u vandaag het *Baryton Trio in A* zult horen.

In Wenen, waar hij toen ongeveer drie jaar woonde, had Mozart inmiddels een naam weten op te bouwen als pianist, leraar en componist. Zijn *Entführung* was met veel succes in première gegaan en in de eerste maanden van 1784 speelde hij avond na avond zijn eigen werk, met name pianoconcerten. Zijn *Kwintet in Es, KV 452*, beleefde zijn première in het Nationale Hoftheater in Wenen, op 1 april 1784. Mozart was zelf nogal trots op dit werk, zoals hij per brief aan zijn vader liet weten: "... ein Quintett, welches außerordentlichen Beyfall erhielt, ich selbst halte es für das beste was ich noch in meinem Leben

geschrieben habe." Een kwintet voor piano en blazers is enig in zijn soort bij Mozart en voor hem was het een logisch vervolg op de passages die hij in de ongeveer tegelijkertijd gecomponeerde pianoconcerten verwerkte (KV 449, 450, 451 en 453). Mozart wist in dit kwintet een echte kamermuziekbalans te vinden, met het klavier, dat hij zelf bespeelde, in de hoofdrol, maar ook voor de blazers zijn belangrijke partijen weggelegd, waarbij ieder instrument zijn eigen klankkleur kan laten horen. Lyriek en lijnenspel overheersen en de thematiek is innig, melodius en blijft reflectief in de verwerking. Het eerste deel, Allegro, is in sonatevorm, met een langzame inleiding. De thema's worden elkaar door de instrumenten toegespeeld, hier en daar met een variant. Na het innige langzame deel volgt een levendig Rondo met aan het einde een uitgeschreven cadens voor alle instrumenten. Een werk waarin charme de overhand heeft, maar of het echt Mozarts "beste compositie" was, zou de tijd leren.

Denkend aan Mozart hebben we al snel de vrolijke losbol, de deugniet, het zorgeloze genie voor ogen, maar hij had natuurlijk ook heel andere kanten. Hij had zorgen, om geld, om werk en om de gezondheid van hemzelf en zijn familie. In Mozarts muziek is dan ook vaak lachen en huilen in één werk verenigd. Hoogst zelden treffen we bij Mozart een werk aan waarin de melancholie overheerst, zoals in het *Adagio voor klavier in b, KV 540*. Dit eendelige werk in sonatevorm geeft een Mozart weer in zijn diepste, meest persoonlijke gedachtewereld: zwaarmoedig, bedachtzaam, mysterieus, zuchtend, harmonisch spannend, vol drama. Slechts heel sporadisch en vluchtig wordt een grote-terts toonsoort bereikt, onder andere aan het begin van de doorwerking. Wat hem bewoog toen hij dit werk neerschreef is niet bekend. Wel weten we uit de brief die hij in april 1787 aan zijn vader stuurde, ongeveer een maand voor diens dood, dat hij op goede voet stond met de dood en dat die "trouwe mensenvriend, het ware doel van het leven" regelmatig in zijn gedachten was. Hij tekende dit werk op in zijn lijst van composities op 19 maart 1788, met bij wijze van uitzondering de toonsoort b-klein erbij. De toonsoort b-klein komt in Mozarts instrumentale werken nog slechts één keer voor: in het *Adagio van het Fluitkwartet in D, KV285*.

De jonge Ludwig van Beethoven trok in 1792 op advies van Haydn vanuit Bonn naar Wenen, waar hij veel van Mozarts werken leerde kennen. Het kan niet anders of hij heeft zich bij zijn *Kwintet in Es, opus 16*, uit 1796 door Mozarts kwintet inspireren en heeft een paar aspecten ervan overgenomen: de toonsoort Es groot, de bezetting voor piano en blazers en de driedelige structuur met een langzame inleiding. Verder gaan de overeenkomsten niet. De keuze van de thema's en de manier waarop deze worden verwerkt is bij beide componisten totaal verschillend. In Beethovens kwintet heeft de piano veelal een leidende, stuwende rol en zet ook in alle delen de thema's in. De blazers spelen in het eerste en derde deel veel korte, signaalachtige jachtmotieven, die al geïnitieerd worden in de openingsfanfare. De thematiek is, hoewel melodius, in essentie kloeker en wordt in de verwerking nog expansiever dan bij Mozart. Zelfs het Andante cantabile, een rondo, met in het eerste couplet een dialoog in canon en in het tweede couplet een solo voor de hoorn, spreidt in al zijn lyriek nog een zekere kracht ten toon.

Ignaz Schuppanzigh

Beethovens kwintet werd in april 1797 in Wenen uitgevoerd tijdens een *Akademie* van de violist Schuppanzigh bij hoftraiteur Jahn, met de componist zelf aan de piano. Volgens Ferdinand Ries kon Beethoven zich in de cadensen aardig uitleven in zijn improvisaties, zodanig, dat hij er de blazers mee in verlegenheid bracht. De componist maakte er onder hetzelfde opusnummer ook een bewerking van voor piano en strijkers.

Toelichting 2/2

Wolfgang Amadeus Mozart - Kwintet in Es, KV 452

In Wenen, waar hij toen ongeveer drie jaar woonde, had Wolfgang Amadeus Mozart inmiddels een naam weten op te bouwen als pianist, leraar en componist. Zijn *Entführung* was met veel succes in première gegaan en in de eerste maanden van 1784 speelde hij avond na avond zijn eigen werk, met name pianoconcerten. Zijn Kwintet in Es, KV 452, beleefde zijn première in het Nationale Hoftheater in Wenen, op 1 april 1784. Mozart was zelf nogal trots op dit werk, zoals hij per brief aan zijn vader liet weten: "... ein Quintett, welches außerordentlichen Beyfall erhielt, ich selbst halte es für das beste was ich noch in meinem Leben geschrieben habe."

Een kwintet voor piano en blazers is enig in zijn soort bij Mozart en voor hem was het een logisch vervolg op de passages die hij in de ongeveer tegelijkertijd gecomponeerde pianoconcerten verwerkte (KV 449, 450, 451 en 453). Mozart wist in dit kwintet een echte kamermuziekbalans te vinden, met het klavier, dat hij zelf bespeelde, in de hoofdrol, maar ook voor de blazers zijn belangrijke partijen weggelegd, waarbij ieder instrument zijn eigen klankkleur kan laten horen. Lyriek en lijnenspel overheersen en de thematiek is innig, melodieus en blijft reflectief in de verwerking. Het eerste deel, Allegro, is in sonatevorm, met een langzame inleiding. De thema's worden elkaar door de instrumenten toegespeeld, hier en daar met een variant. Na het innige langzame deel volgt een levendig Rondo met aan het einde een uitgeschreven cadens voor alle instrumenten. Een werk waarin charme de overhand heeft, maar of het echt Mozarts "beste compositie" was, zou de tijd leren.

Das 'alte' Burgtheater (Hoftheater) geschilderd door Gustav Klimt. Dit was dus het theater zoals Mozart dat kende. Het theater werd in 1888 vervangen door het nieuwe Hoftheater am Ring dat in 1945 volledig uitbrandde, maar werd herbouwd en in 1955 heropend .

Wolfgang Amadeus Mozart - Adagio voor klavier in b, KV 540

Denkend aan Mozart hebben we al snel de vrolijke losbol, de deugniet, het zorgeloze genie voor ogen, maar hij had natuurlijk ook heel andere kanten. Hij had zorgen, om geld, om werk en om de gezondheid van hemzelf en zijn familie. In Mozarts muziek is dan ook vaak lachen en huilen in één werk verenigd. Hoogst zelden treffen we bij Mozart een werk aan waarin de melancholie overheerst, zoals in het Adagio voor klavier in b, KV 540. Dit eendelige werk in sonatevorm geeft een Mozart weer in zijn diepste, meest persoonlijke gedachtewereld: zwaarmoedig, bedachtzaam, mysterieus, zuchtend, harmonisch spannend, vol drama. Slechts heel sporadisch en vluchtig wordt een grote-terts toonsoort bereikt, onder andere aan het begin van de doorwerking. Wat hem bewoog toen hij dit werk neerschreef is niet bekend. Wel weten we uit de brief die hij in april 1787 aan zijn vader stuurde, ongeveer een maand voor diens dood, dat hij op goede voet stond met de dood en dat die "trouwe mensenvriend, het ware doel van het leven" regelmatig in zijn gedachten was. Hij tekende dit werk op in zijn lijst van composities op 19 maart 1788, met bij wijze van uitzondering de toonsoort b-klein erbij. De toonsoort b-klein komt in Mozarts instrumentale werken nog slechts één keer voor: in het Adagio van het Fluitkwartet in D, KV285.

Ludwig van Beethoven - Kwintet in Es, opus 16

De jonge Ludwig van Beethoven trok in 1792 op advies van Haydn vanuit Bonn naar Wenen, waar hij veel van Mozarts werken leerde kennen. Het kan niet anders of hij heeft zich bij zijn Kwintet in Es, opus 16, uit 1796 door Mozarts kwintet inspireren en heeft een paar aspecten ervan overgenomen: de toonsoort Es groot, de bezetting voor piano en blazers en de driedelige structuur met een langzame inleiding. Verder gaan de overeenkomsten niet. De keuze van de thema's en de manier waarop deze worden verwerkt is bij beide componisten totaal verschillend. In Beethovens kwintet heeft de piano veelal een leidende, stuwende rol en zet ook in alle delen de thema's in. De blazers spelen in het eerste en derde deel veel korte, signaalachtige jachtmotieven, die al geïnitieerd worden in de openingsfanfare. De thematiek is, hoewel melodieus, in essentie kloeker en wordt in de verwerking nog expansiever dan bij Mozart. Zelfs het Andante cantabile, een rondo, met in het eerste couplet een dialoog in canon en in het tweede couplet een solo voor de hoorn, spreidt in al zijn lyriek nog een zekere kracht ten toon.

Beethovens kwintet werd in april 1797 in Wenen uitgevoerd tijdens een Akademie van de violist Schuppanzigh bij hoftraiteur Jahn, met de componist zelf aan de piano. Volgens Ferdinand Ries kon Beethoven zich in de cadensen aardig uitleven in zijn improvisaties, zodanig, dat hij er de blazers mee in verlegenheid bracht. De componist maakte er onder hetzelfde opusnummer ook een bewerking van voor piano en strijkers.

Ellen von Holtz

Onze contactpersonen geven u graag informatie:

voor Nunspeet
dhr. Wim Bömer

E-mail: nunspeet@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 252968

voor Harderwijk
dhr. Wouter Molendijk

E-mail: harderwijk@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 421704

voor Ermelo
mevr. Henny van Manen-Aartsen

E-mail: ermelo@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 563634

voor Putten
dhr. Leo van Wijk

E-mail: putten@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 353842

voor Zeewolde
dhr. Henk de Wit

E-mail: zeewolde@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 036 5223272

secretariaat
dhr. Anne de De Vries

E-mail: secretaris@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 06 5700 2004 (inspreken)

financiën
dhr. Ruud Veldhuizen

E-mail: penningmeester@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 353813
Burg. Vermeerlaan 8, 3881 GZ Putten

concertcoördinator:
dhr. Roel Norg

E-mail: coordinator@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 551703
Margrietlaan 9, 3851 RS Ermelo

publiciteit/perscontacten:
dhr. Maarten de Lussanet

E-mail: publiciteit@randmeerconcerten.nl

websitebeheer en
Randmeerconcertbrieven:
dhr. Adri Kuiper

E-mail: media@randmeerconcerten.nl

website Randmeerconcerten

www.randmeerconcerten.nl

aanvraag programmaboekje, zie secretariaat of vul het formulier op de website in.

reservering concerten tot 24 uur voor aanvang van het concert via
inspreken op telefoonnummer **06 1369 5148**

Adressen van de concertlocaties:

Lukaskerk
Van Asch van Wijklaan 69
3853 KV Ermelo

Oude Kerk
Kerkbrink 1
3851 MB Ermelo

Catharinakapel
Klooster 1
3841 EN Harderwijk

Villa Vennendal
Vennenpad 5
8072 PX Nunspeet

Hotel NH Sparrenhorst
Eperweg 46
8072 DB Nunspeet

Kasteel De Vanenburg
Vanenburgerallee 13
3882 RH Putten

Open Haven
Kerkplein 8
3891 ED Zeewolde

Agenda 2013-2014 - Jubileumseizoen 40 jaar

- 1 zaterdag 21 september 2013 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Van Dingstee Kwartet met Ingrid van Dingstee (viool), Marjolijn van Dingstee (viool), Ewald van Dingstee (cello), Suzanne Dijkstra (altviool) & Céleste Zewald (klarinet)
- 2 zondag 6 oktober 2013 11 en 14 uur Harderwijk Catharinakapel
Maria Milstein (viool) & Sander Sittig (piano)
- 3 zaterdag 27 oktober 2013 14 uur Nunspeet Villa Vennendal
Wouter Mijnders (cello) en 'Just for One' Ingrid La Haye (beeldend kunstenaar)
- 4 zaterdag 16 november 2013 20 uur Zeewolde Open Haven
Apollo Ensemble 'Passione' o.l.v. David Rabinovich (viool)
- 5 zaterdag 30 november 2013 20 uur Ermelo Oude Kerk
Ronald Brautigam (fortepiano)
- 6 zondag 5 januari 2014 14 uur Nunspeet Hotel NH Sparrenhorst
Nieuwjaarsconcert Fancy Fiddlers o.l.v. Coosje Wijzenbeek
- 7 zaterdag 18 januari 2014 20 uur Ermelo Lukaskerk
Pentachord Ensemble met Maarten v.d. Hengst (piano), Emi Ohi Resnick (viool), Mikhail Zemtsov (altviool) Pamela Smits (cello) Quirijn van Regteren Altena (contrabas)
- 8 zondag 2 februari 2014 14 uur Nunspeet Villa Vennendal
Remy van Kesteren (harp solo)
- 9 zondag 16 februari 2014 11 en 14 uur Harderwijk Catharinakapel
Larissa Groeneveld (cello) & Frank van de Laar (piano)
- 10 zaterdag 1 maart 2014 20 uur Zeewolde Open Haven
Ysaÿe Trio met Rada Ovcharova (viool), Emlyn Stam (altviool), Willem Stam (cello) & Felicia van den End (fluit)
- 11 zaterdag 15 maart 2014 20 uur Ermelo Oude Kerk
Rubens Quartet met Sarah Kapustin (viool), Roeland Jagers (altviool), Joachim Eijlander (cello) & Marieke Schneemann (fluit)
- 12 zaterdag 29 maart 2014 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Mariana Izman (pinao)

Muzikado

The image features a violin in the lower-left quadrant, with its body in shades of brown and orange. Overlaid on the violin and extending across the frame are several musical staves with black notes and clefs. The background is a light yellow gradient.

Geef een concert cadeau
Voor 19 euro bij de kassa